

de heroverfor gældende, at protesten denne gang havde et andet grundlag end tidligere, eftersom der i protesten gives udtryk for, at arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanter må udpeges under frie forhold for at kunne godkendes. Spørgsmålet blev herefter forelagt konferencen til afgørelse med det resultat, at 108 af de delegerede stemte imod realitetsbehandling af protesten, 53 stemte for, medens 42 delegerede afholdt sig fra at stemme.

4. Indsigelse mod fuldmagterne for arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanten fra Rumænien. Da komitéen ikke kunne nå til et enstemmigt resultat, blev spørgsmålet forelagt plenarforsamlingen, der afviste indsigelserne.

5. Indsigelse mod den spanske arbejderrepræsentants fuldmagt. Protesten blev, efter at det havde vist sig umuligt at nå til enstemmigt resultat i komitéen, afvist af plenarforsamlingen.

De østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanters deltagelse i komitéarbejdet.

Som under konferencerne i 1954 og 1955 undlod arbejdsgivergruppen at indvælge arbejdsgiverrepræsentanter fra de østeuropæiske lande i komitéerne, hvorefter spørgsmålet som de foregående år af de østeuro-

pæiske arbejdsgiverrepræsentanter blev indbragt for forretningsudvalget.

Flertallet af regeringsrepræsentanterne ønskede at imødekomme klagerne, medens flertallet af arbejdsgiverrepræsentanterne gik stærkt herimod. Der opnåedes herefter i udvalget flertal for et kompromisforslag, hvorefter der som i 1954 og 1955 skulle gives de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanter sæde i de ønskede komitéer som stedfortrædende medlemmer.¹⁾

Under behandlingen af udvalgets indstilling i plenarforsamlingen fremsatte den polske regeringsrepræsentant forslag om at give de pågældende arbejdsgiverrepræsentanter egentligt medlemsskab. Dette forslag blev forkastet med 113 stemmer imod 41, medens 51 delegerede afholdt sig fra at stemme. De danske og norske regeringsrepræsentanter stemte imod det polske forslag, medens de finske og svenske regeringsrepræsentanter afholdt sig fra at stemme. Alle de skandinaviske arbejdsgiverrepræsentanter stemte imod forslaget, medens alle arbejderrepræsentanter fra de nordiske lande afholdt sig fra at stemme.

Udvalgets indstilling om at give de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanter sæde i komitéerne som stedfortrædende medlemmer blev derefter vedtaget med 120 stemmer for og 45 imod, medens 36 undlod at stemme. De skandinaviske regeringsrepræsentanter stemte alle for forslaget.

¹⁾ se fodnote side 9.